

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-63-09

Druk nr 2175

Warszawa, 2 lipca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Doha dnia 18 listopada 2008 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 18 listopada 2008 r. została podpisana w Doha Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Doha dnia 18 listopada 2008 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Doha dnia 18 listopada 2008 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel podpisania Umowy

Międzynarodowe prawne podwójne opodatkowanie polega na nałożeniu porównywalnych podatków w dwóch lub większej liczbie państw na tego samego podatnika z tego samego tytułu i za ten sam okres. Wywiera ono szkodliwe skutki dla międzynarodowej wymiany dóbr, usług i przepływu kapitałów. Z tego względu duże znaczenie ma usuwanie tej przeszkody w rozwoju wzajemnych stosunków gospodarczych przez zawieranie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, które powodują, że sytuacja podatników w obrocie międzynarodowym staje się bardziej przejrzysta i pewna ze względu na zagwarantowanie przez umawiające się państwa stosowania wspólnych rozwiązań dla identycznych przypadków w zakresie podwójnego opodatkowania.

Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatków od dochodu i majątku przewiduje dwie alternatywne metody unikania podwójnego opodatkowania – proporcjonalnego zaliczenia oraz wyłączenia z progresją. Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty z tytułu pracy świadczonej za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

W dniu 18 listopada 2008 r. w Doha podpisano ww. Umowę. Zgodnie z art. 22 ust. 1 podpisanej Umowy z Katarą, podwójnego opodatkowania dochodów osiąganych przez rezydentów polskich na terytorium Kataru unika się przy zastosowaniu metody zaliczenia proporcjonalnego.

Następnym etapem jest uzyskanie zgody na ratyfikację przedmiotowej Umowy.

II. Informacje o Katarze

Ustrój polityczny	–	monarchia
Panujący	–	Hamad Bin Khalifa Al-Thani
Powierzchnia	–	10 360 km ²
Ludność	–	836 tys. (w tym 665 tys. to cudzoziemcy)
Główne miasta	–	Doha (stolica), Umm Said, Dukhan, Al Khawr
Język	–	arabski
Grupy etniczne	–	Arabowie (40 %), Pakistańczycy (18 %), Hindusi (18 %), Persowie (10 %), inne (14 %)
Wyznania religijne	–	islam (95 %)
Waluta	–	rial katarski
PKB	–	17,54 mld USD
PKB per capita	–	29 400 USD (2006 r.)
Realny wzrost PKB	–	12 % (2004 r.), 8,8 % (2005 r.)
Inflacja (CPI)	–	15 % (2006 r.)
Bezrobocie	–	2,7 % (2001 r.)
Zasoby ropy naftowej	–	3,7 mld baryłek
Zasoby gazu ziemnego	–	25.000 mld m ³ sześciennych

Znaczenie kraju wzrosło po odkryciu na jego obszarze ropy naftowej w 1939 r. W 1961 r. Katar przystąpił do OPEC, a w 1970 r. do OAPEC. Katar uzyskał niepodległość w 1971 r. Władcą państwa został emir szejk Khalifa Bin Hamad Al-Thani. W 1981 r. Katar, wraz z Arabią Saudyjską, Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Kuwejtem, Bahrajnem i Omanem, utworzył Radę Współpracy Państw Zatoki – RWPZ (Gulf Cooperation Council). Katar należy do Organizacji Konferencji Islamskiej (od 1969 r. emir Kataru jest jej przewodniczącym), Ligi Państw Arabskich (od 1971 r.), WTO (od 1996 r.) oraz Forum Państw Eksporterów Gazu (od 2001 r. Gas Exporting Countries Forum – GECF; w grudniu 2008 r. w Doha ustanowiono Sekretariat organizacji).

1. Sytuacja wewnętrzna

Głową państwa jest emir szejk Hamad Bin Khalifa Al-Thani, który w 1995 r. objął władzę w drodze bezkrwawego zamachu pałacowego (w warunkach kryzysu gospodarczego i konfliktów na tle religijnym odsunął od władzy ojca). W 2003 r. powołał na następcę tronu swojego czwartego syna, szejka Tamima Bin Hamada Bin Khalifa Al-Thani (system władzy w Katarze jest dziedziczny wewnątrz rodu Al-Thani). Funkcję premiera pełni od kwietnia 2007 r. szejk Hamad Bin Jassim Bin Jabr Al-Thani (kuzyn emira, charyzmatyczny i wpływowy polityk; b. minister spraw zagranicznych i wicepremier).

Szejk Hamad ustabilizował sytuację w kraju i rozpoczął wprowadzanie reform demokratycznych. W wyniku powszechnego referendum w 2003 r. przyjęto nową konstytucję Państwa Kataru (96 % poparcia), która weszła w życie w czerwcu 2005 r. Dzieli ona władzę na ustawodawczą, wykonawczą i sędziowską, gwarantuje równość obywateli wobec prawa, pełne prawa wyborcze dla kobiet, wolność stowarzyszeń oraz swobodę praktyk religijnych. Pochodzące z nominacji emira Zgromadzenie Doradcze (Shura Council, 35 członków) pełni funkcję parlamentu. Planowane jest powołanie Zgromadzenia Doradczego, w którym zasiądzie 45 deputowanych (15 mianowanych przez emira, pozostali wybierani w wyborach powszechnych na 4-letnią kadencję). Jego zadaniem będzie uchwalanie aktów prawnych, budżetu państwa oraz kontrola prac rządu. Od listopada 2007 r. parlamentowi przewodniczy Mohammed Bin Mubarak Al-Kholaifi. W 1999 r. odbyły się pierwsze w historii kraju wybory samorządowe, w wyniku których w Doha powołano 29-osobową Centralną Radę Municypalną. W wyborach w 2003 r. i 2007 r. do jej składu wybrano 1 kobietę.

Ważnym osiągnięciem w dziedzinie demokratyzacji była nowelizacja kodeksu prawa cywilnego i administracyjnego (przyznanie swobód obywatelskich, praw ludności niemuzułmańskiej, praw gospodarczych przedsiębiorstwom zagranicznym, prywatyzacja niektórych dziedzin gospodarki). Znowelizowano obowiązujący od 2004 r. kodeks pracy. Uchwalono prawo do demonstracji i zgromadzeń publicznych (za uprzednim zezwoleniem). W 2005 r. zmieniono przepisy prawa pracy na korzyść pracowników (tylko obywateli Kataru), pozwalając na działalność związków pracowniczych (precedensowy wśród krajów RWPZ przypadek prawnego usankcjonowania związków zawodowych). Mimo liberalnej polityki emira, działalność partii politycznych pozostaje nielegalna, a opozycja nie jest tolerowana. Media należą do rządu i prezentują stanowisko władz. W 2006 r. popularna stacja TV Al-Dżazira rozpoczęła nadawanie anglojęzycznego kanału informacyjnego. W styczniu 2008 r. z inicjatywy władz powstało Centrum Wolności Informacji w Doha. Postępuje proces

decentralizacji administracji publicznej (90 % Katarczyków pracuje w sektorze państwowym), który ma doprowadzić do prywatyzacji niektórych sektorów oraz ich zastąpienia nowoczesnymi agendami rządowymi (zlikwidowano resorty informacji, kultury, sportu i turystyki oraz zdrowia). Od 2002 r. wdrażany jest projekt e-government, utworzony w celu ułatwienia procedur formalnych dla obywateli Kataru oraz cudzoziemców. Jednym z priorytetów władz jest utrzymywanie wysokiego poziomu świadczeń socjalnych (dochód per capita wynosi ponad 75 tys. USD i jest jednym z najwyższych na świecie), w tym ochrony zdrowia oraz edukacji (szkolnictwo wszystkich szczebli jest bezpłatne). W 1995 r. powstała, kierowana przez małżonkę emira szejkę Mozah Bint Nasser Al-Missned, Qatar Foundation – niedochodowa instytucja o profilu naukowo-badawczym oraz Education City – projekt edukacyjny skupiający filie renomowanych amerykańskich uczelni (Georgetown, Texas A&M, Carnegie Mellon, Weill Cornell). Katar realizuje zakrojone na szeroką skalę projekty rozbudowy infrastruktury. W ciągu 5 lat są planowane dalsze inwestycje o wartości ponad 130 mld USD (międzynarodowy port lotniczy, stadion, metro, tor wyścigowy, pola golfowe, banki, sieci hoteli, osiedla willowe na sztucznej wyspie Pearl of the Gulf, muzeum i biblioteka narodowa, medyczne centrum naukowo-badawcze Sidra Medical and Research Center). Planowana jest budowa 45-kilometrowego Mostu Przyjaźni, łączącego wybrzeże kraju z Bahrajnem, oraz 65-kilometrowe połączenie z Abu Zabi. Katar, podobnie jak inne kraje RWPZ, jest zainteresowany rozwojem energetyki nuklearnej (w najbliższych latach rozważana jest budowa elektrowni atomowej).

W Katarze obowiązują tradycyjne, muzułmańskie wzorce życia społecznego. Powołana przez rząd Rada Najwyższa do spraw Rodziny pracuje nad liberalizacją Prawa statutu osobowego, które zapewniłoby większy udział kobiet w życiu społecznym (szariat reguluje ich prawa w związkach małżeńskich, w tym prawo do rozwodu i opieki nad dziećmi; kobiety muszą otrzymać pozwolenie opiekuna prawnego na prowadzenie pojazdu, a szkoły, uczelnie i miejsca pracy stosują segregację ze względu na płeć). W 2003 r. po raz pierwszy w historii kraju kobieta – szejka Bint Ahmed Al-Mahmoud została ministrem (edukacji).

2. Sytuacja gospodarcza

Liczący około 836 tys. mieszkańców Katar dysponuje trzecimi (po Rosji i Iranie) co do wielkości zasobami gazu ziemnego na świecie (prawie 25.000 mld m³ sześciennych). Zasoby gazu z tzw. Pola Północnego (6 tys. km²) są uważane za największe rozpoznane złożę tego

surowca na świecie. Zasoby ropy są szacowane na ok. 15 mld baryłek. Możliwości wydobywcze Kataru wynoszą ok. 750 tys. baryłek na dobę. Gaz oraz ropa i jej pochodne stanowią 82 % katarskiego eksportu. Udział sektora gazowo-naftowego w PKB wynosi ok. 60 %. Na potrzeby rozwoju sektora gazowo-naftowego Katar zamierza przeznaczyć w ciągu najbliższych lat ok. 25 mld USD.

Te uwarunkowania decydują o strukturze, tempie i charakterze rozwoju gospodarczego tego kraju. Sektor wydobywczy daje bowiem prawie 2/3 produktu krajowego brutto (ponad 80 %) dochodów z eksportu i 70 % wpływów do budżetu. Na tym tle zaledwie nieco ponad 5-procentowy udział przemysłu przetwórczego w tworzeniu PKB – przy kilkunastoprocentowym udziale sektora usług – świadczy o strukturalnej jednostronności gospodarki Kataru. Taka struktura gałęziowa zapewnia wprawdzie niesłychanie wysoki poziom produktu globalnego na 1 mieszkańca (powyżej 38 tys. USD i trzecie miejsce w świecie), ale nosi w sobie ryzyko związane z hipotetycznym załamaniem koniunktury na światowym rynku paliw węglowodorowych. Dlatego Katar jest teraz terenem podejmowanych na wielką skalę przedsięwzięć inwestycyjnych, zmierzających zarówno do wydatnego zwiększenia rozmiarów eksportu gazu ziemnego i ropy naftowej (niemal 4-krotnie w perspektywie najbliższych 8 lat), jak i do bardziej racjonalnego wykorzystania ich jako surowców dla przemysłu chemicznego.

Równocześnie rząd Kataru zmierza do stopniowego uniezależnienia gospodarki kraju od ropy naftowej i gazu, realizując rządowe projekty inwestycyjne, głównie w przemyśle petrochemicznym, cementowym i metalurgicznym. Wielkie znaczenie przywiązuje do rozbudowy instalacji do odsalania wody morskiej. Rolnictwo (przede wszystkim szklarniowa uprawa warzyw) ma w gospodarce narodowej niewielkie znaczenie. Większość artykułów spożywczych pochodzi z importu. Jednym z powodów poszukiwań inwestycji zagranicznych jest wysokie zadłużenie zewnętrzne. Wynosi ono ok. 17 mld USD (90 % PKB) i jest w znacznej mierze wynikiem błędnej polityki gospodarczej poprzedniego emira. Katar ma zamiar zdywersyfikować portfel inwestycji i jest gotowy do wykorzystania globalnych trendów.

Tempo wzrostu PKB Kataru jest godne pozazdroszczenia – realna stopa wzrostu wyniosła 12 % w 2004 r., a w 2005 r. szacuje się, że było to 8,8 %. Charakterystyczne, że nominalny wzrost PKB w 2004 r. wyniósł 20 %, a różnica tych wskaźników świadczy o rozmiarach inflacji, jaka towarzyszyła wzrostowi gospodarczemu. Poziom stopy inflacji w 2006 r. szacuje się na 15 %. Jakkolwiek uważa się to za zjawisko nieuchronne

towarzyszące wysokiej stopie wzrostu, to jednak bierze się również pod uwagę negatywne skutki tego zjawiska dla wzrostu gospodarczego na dłuższą metę. Administracja będzie zmuszona podjąć niezbędne kroki w celu przeciwdziałania temu zjawisku. Za główne przyczyny inflacji uważa się wysoki wzrost czynszów i cen nieruchomości oraz wzrost kosztów importu spowodowany spadkiem kursu wymiany miejscowej waluty (związanej sztywno z amerykańskim dolarem) w stosunku do euro.

Główną pozycją katarskiego eksportu jest gaz ziemny (około 20 mln t w stanie skroplonym), uzupełniany przez ropę naftową (ponad 30 mln t) oraz produkty pochodne obu tych surowców. Strategia eksportowa Kataru polega na coraz dalej idącym uszlachetnianiu bądź technologicznej obróbce gazu ziemnego i ropy naftowej oraz sprzedaży ich w postaci produktów bardziej przetworzonych. W tym kierunku zmierzają realizowane lub planowane wielkie inwestycje rządu katarskiego. Główni odbiorcy eksportu to kraje Dalekiego Wschodu (Japonia – 42 %, Korea Płd. – 16 %, Singapur – 9 %) oraz Indie – 5,5 %. Eksport do Europy jest jeszcze stosunkowo niewielki (około 15 % gazu ziemnego), ale na podstawie podpisanych już kontraktów wieloletnich szacuje się, że spośród 68 mln t gazu, którego eksport planuje się na rok 2012 (przy produkcji rządu 77 mln t), 22,5 mln t przypadnie na kraje UE, a 23,4 mln t na USA. Wzrost eksportu do krajów sąsiednich zapewnią Katarowi znajdujące się w budowie podmorskie rurociągi do Zjednoczonych Emiratów Arabskich i innych krajów Zatoki. Import do Kataru obejmuje pełną gamę produktów inwestycyjnych i konsumpcyjnych oraz niezbędnych surowców i materiałów. Największe pozycje to środki transportu lądowego, morskiego i lotniczego, maszyny, narzędzia, urządzenia elektryczne i elektroniczne. Główni dostawcy to: Francja (26,6 %), Stany Zjednoczone (9,5 %), Arabia Saudyjska (9,4 %), Zjednoczone Emiraty Arabskie (6,3 %), Niemcy (5,2 %), Japonia (5,2 %), Wielka Brytania (5,1 %). UE jest jednym z najważniejszych partnerów gospodarczych Kataru.

3. Polityka zagraniczna

Politykę zagraniczną Kataru determinuje położenie w regionie Zatoki Perskiej, przynależność do RWPZ i świata arabskiego. Charakteryzuje ją pragmatyzm, a priorytetami pozostają promocja gospodarki oraz otwartość na współpracę z instytucjami i organizacjami międzynarodowymi. Katar przywiązuje dużą wagę do budowania prestiżu i kształtowania pozytywnego wizerunku państwa. Wyrazem tego jest aktywność katarskiej dyplomacji o charakterze mediacyjnym, prowadzona wśród krajów arabskich, afrykańskich oraz na forum

międzynarodowym. Jej sukcesem było doprowadzenie do zawarcia w Doha w maju 2008 r. porozumień międzylibańskich. Mimo wspólnoty interesów w ramach RWPZ, Katar przez długi okres był uwikłany w spory graniczne z Arabią Saudyjską i Bahrajnem. W 2001 r. uznał decyzję MTS w Hadze odnośnie do sporu z Bahrajnem o przybrzeżne wyspy. Konflikt terytorialny z Arabią Saudyjską został rozwiązany przez powołanie wspólnej komisji do spraw demarkacji granicy.

Bliskowschodni proces pokojowy

Katar deklaruje poparcie dla konstruktywnych propozycji rozwiązania konfliktu arabsko-izraelskiego w drodze negocjacji. Jest rzecznikiem tej opcji na forum RWPZ, LPA i OKI. Opowiada się za utworzeniem niepodległego państwa palestyńskiego ze stolicą w Jerozolimie. Z zadowoleniem przyjął powołanie palestyńskiego Rządu Jedności Narodowej w 2007 r. Za pośrednictwem LPA przekazał pomoc finansową dla palestyńskich pracowników naukowych (22 mln USD). Jednocześnie utrzymuje dobre relacje z Izraelem, z którym w 1994 r. nawiązał stosunki handlowe. Dialog ten zaowocował wizytą S. Peresa w Doha w 1996 r. i spotkaniem w 2000 r. emira Kataru z E. Barakiem na forum ONZ. Wobec zaostrenia się sytuacji na Bliskim Wschodzie, Katar usztywnił czasowo stanowisko wobec Izraela (ogłosił m.in. zamknięcie izraelskiego biura handlowego w Doha). W 2007 r., przebywający w Doha na zaproszenie Qatar Foundation, S. Peres został przyjęty przez emira (pierwsza od 1997 r. wizyta wysokiego przedstawiciela Izraela w regionie).

Irak

Katar był aktywnym uczestnikiem koalicji antyirackiej (1990 – 91) i pierwszym krajem RWPZ, który wznowił kontakty z Irakiem. W 2003 r. wstrzymał się od poparcia operacji Enduring Freedom, udostępnił jednak USA i państwom sojusznicznym swoje terytorium oraz zapewnił daleko idące ułatwienia. Obecnie władze katarskie podejmują działania w celu wznowienia kontaktów gospodarczych z Irakiem oraz angażują się w pomoc humanitarną dla Irakijczyków.

Iran

Katar opowiada się za kontynuowaniem dialogu z Iranem oraz politycznym rozwiązaniem kwestii irańskiego programu nuklearnego, który uważa za zagrożenie bezpieczeństwa i stabilizacji w regionie. Niechętnie odnosi się do zastosowania opcji militarnych.

Szczególne znaczenie mają dla Kataru stosunki z USA. Emir był drugim (po królu Jordanii) przywódcą arabskim, który odwiedził Waszyngton po 11 września 2001 r., potępił akty

terroru (jako „godzące w wartości muzułmańskie”) oraz przekazał wsparcie finansowe dla rodzin ofiar ataków na WTC (3 mln USD). Katar opowiada się za amerykańską obecnością w regionie Zatoki i udziela USA ułatwień wojskowych na swoim terytorium. W ramach paktu obronnego z 1991 r. gości największą na Bliskim Wschodzie amerykańską bazę lotniczą w regionie (Al-Udeid Air Base). W 2007 r. narodowy przewoźnik Qatar Airways uzyskał od władz USA zgodę na loty transatlantyckie.

Katar jest gospodarzem wielu konferencji i imprez międzynarodowych, w tym Forum na rzecz Demokracji, Rozwoju i Wolnego Handlu (Doha Development Round). W 2004 r. w Doha przyjęto Deklarację na Rzecz Demokracji i Reform dot. uchwalenia przez kraje arabskie nowoczesnych konstytucji, bazujących na zasadach demokracji, wolności słowa i pełnego udziału obywateli w życiu społeczno-politycznym. W 2007 r. odbyła się w Doha VI konferencja GECF oraz szczyt RWPZ, na który Katar zaprosił także prezydenta Iranu. W 2011 r. Katar ma gościć, organizowany po raz pierwszy na Bliskim Wschodzie, XX Światowy Kongres Naftowy (World Petroleum Congress). Katar aktywnie działa na rzecz krzewienia tolerancji religijnej; od 2003 r. organizuje konferencje poświęcone dialogowi międzyreligijnemu. Katar zabiega o utworzenie siedziby Centrum Praw Człowieka Regionu Arabskiego i Azji Południowo-Wschodniej ONZ.

III. Stosunki polsko-katarskie

1. Polsko-katarskie podstawy prawno-traktatowe

Polska nawiązała stosunki dyplomatyczne z Państwem Kataru w 1989 r. W 1998 r. zostały podpisane dwie umowy dwustronne:

- 1) o komunikacji lotniczej,
- 2) protokół o współpracy MSZ RP i MSZ Państwa Kataru.

2. Wymiana towarowa między Polską a Kataru

Do 2002 r. wymiana towarowa między obu krajami dokonywana była w ilościach, które można określić jako śladowe. W 2003 r. nastąpił wzrost eksportu, który jednak w roku następnym osłabł. Od 2005 r. eksport systematycznie rośnie. Stan ten ilustruje poniższa tabela:

Obroty towarowe Polski z Katarzem

w latach 2003 – 2007 (w USD)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	I – III 2009
EXPORT	5 306 961	2 795 713	10 533 632	11 018 618	14 510 156	114 876 331	13 991 591
IMPORT	366	10 770	329 040	487 474	397 055	207 296	132 061
OBROTY	5 307 322	2 806 483	10 862 672	11 506 092	14 907 211	115 083 627	14 123 652
SALDO	5 306 595	2 784 943	10 204 592	10 531 144	14 113 101	114 669 035	13 859 530

Struktura towarowa polskiego eksportu do Kataru:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (52 % udziału),
- wyroby nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych (25 %),
- produkty różne (6,7 %),
- gotowe artykuły spożywcze (3,6 %),
- zwierzęta żywe, produkty pochodzenia zwierzęcego (3,0 %).

Struktura towarowa polskiego importu z Kataru:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (57,4 %),
- tworzywa sztuczne i wyroby z nich (22,6 %),
- zwierzęta żywe, produkty pochodzenia zwierzęcego (7,3 %),
- wyroby nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych (4,2 %).

Polskie przedsiębiorstwa zabiegają głównie o kontrakty jako podwykonawcy firm zachodnich oraz poszukują możliwości sprzedaży w Katarze polskiego sprzętu inwestycyjnego. W związku z dynamicznym rozwojem Kataru potrzeby importowe tego kraju stwarzają obiecujące szanse dla polskich eksporterów (w latach 2007 – 2008 liczba polskich eksporterów do Kataru wyniosła ponad 90 przedsiębiorstw). Nasza oferta handlowa obejmuje artykuły spożywcze, szkło budowlane, kątowniki stalowe, kable energetyczne, urządzenia techniczne, meble i dywany. Ponadto niektóre towary polskie trafiają na rynek Kataru w ramach reeksportu z Kuwejtu lub ZEA. Potencjalnie Katar, dzięki dużym zasobom finansowym i aktywnej polityce inwestycyjnej, może być atrakcyjnym partnerem do współpracy i rynkiem zbytu polskich towarów i usług (zachęta kapitału katarskiego do inwestycji w Polsce, ustanowienie przemysłowych więzi kooperacyjnych).

Zdaniem Ambasad RP w Abu Dhabi oraz w Doha rynek katarski jest bardzo perspektywiczny dla polskich przedsiębiorców pod względem podejmowanych tam decyzji inwestycyjnych. Szczególnie dotyczy to oferty dostaw maszyn budowlanych, środków transportu, materiałów i surowców, a także usług z tym związanych – geodezyjno-poszukiwawczych, geodezyjnych, wiertniczych, projektowych. Strategia rozwojowa władz Kataru otwiera rynek na technologie dotychczas tam nieznane, a niezbędne do wykorzystania jego zasobów surowców węglowodorowych. Polski przemysł chemiczny dysponuje takimi technologiami i powinien być zainteresowany nawiązaniem współpracy z inwestorami katarskimi w celu ich wdrożenia.

Z ogromnej nadwyżki kapitału, jakim dysponuje Katar, praktycznie nic nie dociera bezpośrednio do Polski. Przyczyny tkwią w braku rozeznania w katarskich preferencjach inwestycyjnych oraz słabej znajomości polskich możliwości ofertowych.

3. Rynek pracy

W Państwie Kataru obowiązuje rygorystyczne prawo pracy (Law No (14) of the Year 2004, The Labour Law). Obywateli polskich dotyczą te same reguły prawa imigracyjnego i pracowniczego, które odnoszą się do innych cudzoziemców spoza krajów RWPZ. Zatrudnienie pracowników odbywa się na wynegocjowanych warunkach kontraktów pracowniczych (sugerowane jest ich uzgodnienie i zawarcie przed przyjazdem do Kataru). Nie istnieje możliwość uzyskania otwartego prawa do pracy, pozwalającego na jej swobodne poszukiwanie oraz zmianę pracodawcy (lub świadczenie pracy dla innego pracodawcy). Wizę pracowniczą można uzyskać, jak i przedłużyć jej ważność wyłącznie na wniosek pracodawcy. W przypadku gdy kontrakt zostanie rozwiązany z przyczyn leżących po stronie zatrudnionego – ma on obowiązek opuszczenia Państwa Kataru. Obowiązuje go także zakaz podjęcia pracy w Katarze przez dwa lata.

Od ponad roku są dyskutowane zmiany prawne zmierzające do osłabienia pozycji sponsora, czyli osoby zatrudniającej pracownika zagranicznego, jednak zdecydowany opór środowisk pracodawców każe spodziewać się, że w najbliższym czasie nie będą wprowadzane reformy radykalnie zmieniające funkcjonujący system. Z uwagi na dynamiczny rozwój ekonomiczny, kraje RWPZ pozostają nadal bardzo atrakcyjnym miejscem zatrudnienia i zamieszkania dla pracowników zagranicznych z UE, USA, Kanady, Australii, krajów Azji itd. (mimo prowadzonej polityki nacjonalizacji lokalnych rynków pracy).

Spółeczność polska w Katarze, którą tworzą głównie specjaliści zatrudnieni na indywidualnych lub zbiorowych kontraktach, liczy ok. 150 osób. Dominują wśród nich profesje związane z inżynierią (geodezja, budownictwo, architektura, instalacje oraz przemysł energetyczny). Pracuje tu kilku lekarzy, nauczycieli akademickich (przeważają angliści), a także grupa stewardess narodowych linii lotniczych Qatar Airways. Zatrudnieni w Katarze Polacy pracują w firmach arabskich lub międzynarodowych. Od 2002 r. przedsiębiorstwo Mostostal Zabrze posiada w Katarze własne przedstawicielstwo. Jest to pierwsza polska firma, która ustanowiła w Katarze swojego przedstawiciela.

Polacy w Katarze stanowią znikomą część ogromnej grupy zatrudnionych w tym kraju pracowników zagranicznych. Pracują w środowisku międzynarodowym, utrzymują kontakty zawodowe i towarzyskie w jego ramach, stosują się do rządzących nim zasad – w większym stopniu niż wobec społeczności rdzennych mieszkańców. Obywatele polscy przybyli do Kataru z różnych części świata, w tym Kanady, USA, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Niemiec, RPA, ZEA, gdzie większość z nich przebywała na stałych pobytach, dlatego też posiadają podwójne obywatelstwo. Dużą liczbę społeczności polskiej stanowią małżeństwa mieszane (najczęściej partnerami nie są jednak Arabowie) oraz ich dzieci. Osoby te nie planują stałego zamieszkania w Katarze (poza ewentualnie osobami związanymi z cudzoziemcami pochodzenia arabskiego).

Polacy przebywają w Katarze na wizach pobytowych sponsorowanych przez ich pracodawców (liczba cudzoziemców przebywających w tym kraju na podstawie wizy pracowniczej kilkakrotnie przekracza liczbę rdzennych mieszkańców). Wizy są przyznawane selektywnie, dlatego też nie przebywają tu osoby pozostające bez zatrudnienia. Oznacza to większą stabilność życiową i brak problemów bytowych, dotyczących Polonii w krajach, do których migruje się w celach zarobkowych. Władze Kataru utrzymują wymóg posiadania wizy wjazdowej (promesa wizowa) wobec nowych członków UE, w tym wobec obywateli polskich.

W Katarze nie funkcjonuje statutowa organizacja polonijna. Inicjatywy kulturalne i towarzyskie, mające na celu zintegrowanie i zaktywizowanie działań środowiska polonijnego, podejmuje Ambasada RP w Doha (funkcjonuje od dnia 1 września 2006 r.)

IV. Krótka charakterystyka Umowy

W stosunkach między Polską a Katar jest to pierwsza umowa tego rodzaju. W związku z tym wszystkie uregulowania stanowią novum w tym zakresie.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim Państwie, albo jeżeli w obu Państwach, to w Państwie źródła według obniżonej stawki.

I tak:

- 1) w odniesieniu do zakładu w przypadku prac budowlanych, montażowych, instalacyjnych lub czynności nadzorczych związanych z tymi pracami został ustalony okres 6 miesięcy dla faktycznego zwolnienia z opodatkowania dochodu z takich prac,
- 2) dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomości (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie,
- 3) zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się faktyczny zarząd przedsiębiorstwa,
- 4) zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo z majątku ruchomego związanego z ich eksploatacją podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczny zarząd przedsiębiorstwa,
- 5) dochód artystów i sportowców mających miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie będzie opodatkowany w tym drugim Państwie, chyba że działalność taka jest finansowana całkowicie lub częściowo z funduszy tego drugiego Państwa,
- 6) emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane z Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

Umowa przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu Państwach, z tym że w Państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek w danym Państwie. I tak:

- 1) dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie; jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma swoją siedzibę, lecz jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do dywidend, to podatek nie może przekroczyć 5 % kwoty dywidend brutto,
- 2) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie; jednakże odsetki takie mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest osobą uprawnioną do tych odsetek, to podatek nie może przekroczyć 5 % kwoty brutto tych odsetek,
- 3) należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie; jednakże takie należności licencyjne mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają, i według prawa tego Państwa, lecz podatek taki nie może przekroczyć 5 % kwoty brutto należności licencyjnych.

Umowa zawiera postanowienia dotyczące metod unikania podwójnego opodatkowania, zasad polubownego rozstrzygnięcia sporów na tle podatkowym, równego traktowania oraz wymiany informacji podatkowych, co będzie zapobiegać unikaniu i uchylaniu się od opodatkowania w stosunkach dwustronnych.

V. Skutki zawarcia Umowy

Umowa stworzy korzystne warunki zacieśnienia dwustronnych stosunków, głównie gospodarczych, między obu państwami. Usunie bariery podatkowe w przepływie osób, dóbr i kapitałów. Umowa nie pociągnie za sobą żadnych dodatkowych wydatków finansowych ze strony Skarbu Państwa. Jej realizacja będzie finansowana z bieżącego budżetu Ministerstwa Finansów.

VI. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), Umowa będzie podlegała ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ będzie wypełniać przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.). Art. 10, 11 i 12 Umowy będą określać stawki podatkowe. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Umowa

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Umowy.

Postanowienia Umowy mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Katarą oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Umowy w polsko-katarskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

Sposób, w jaki Umowa dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Umową:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Umowy

Wejście w życie Umowy nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym, ponieważ postanowienia Umowy nie odbiegają od obowiązującego ustawodawstwa. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku

dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych. Przepisy zawarte w Umowie ustalają jasne zasady opodatkowania oraz metody unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja zapewni jej miejsce w systemie polskiego prawa podatkowego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

UMOWA

między

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

a

RZĄDEM PAŃSTWA KATARU

**W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Państwa Kataru,

Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA

1. Niniejsza Umowa dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od części dochodu, włączając podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego.
3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą:
 - a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - podatek dochodowy od osób fizycznych, i
 - podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkiem polskim”);
 - b) w Państwie Kataru:
 - podatek dochodowy
(zwany dalej „podatkiem katarskim”).
4. Niniejsza Umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy zostaną wprowadzone obok już istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie „Polska” oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy prawa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem

- międzynarodowym, Polska sprawuje suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Katar” oznacza Państwo Kataru, jego obszary stałe, wody wewnętrzne, morze terytorialne, w tym dno morskie i podglebie, przestrzeń powietrzną nad nimi, wyłączną strefę ekonomiczną i szelf kontynentalny, wobec których Państwo Kataru sprawuje suwerenne prawa i jurysdykcję zgodnie z postanowieniami prawa międzynarodowego i krajowych ustaw i przepisów Kataru;
 - c) określenie „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznacza, w zależności od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Państwo Kataru;
 - d) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdy podmiot, który dla celów podatkowych traktowany jest jako osoba prawna;
 - e) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - 1) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, a
 - 2) w przypadku Państwa Kataru - Ministra Gospodarki i Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - f) określenie „przedsiębiorstwo” odnosi się do prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej;
 - g) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” oraz „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim albo statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski albo statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
 - i) określenie „obywatel” oznacza:
 - 1) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa,
 - 2) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
 - j) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób traktowane jako podmiot dla celów podatkowych

i obejmuje również Umawiające się Państwo i każdą jednostkę terytorialną lub organ lokalny;

- k) określenie „działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnego zawodu lub innej działalności o samodzielnym charakterze.
2. Przy stosowaniu postanowień niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których Umowa ma zastosowanie.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo i każdą jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł położonych w tym Państwie.
2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:
 - a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
 - b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
 - c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;

- d) jeżeli nie można ustalić miejsca zamieszkania osoby fizycznej zgodnie z postanowieniami pkt a), b) i c), to właściwe organy obydwu Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.
3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę tylko w tym Państwie, w którym znajduje się jej miejsce faktycznego zarządu.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) siedzibę zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat;
 - f) pomieszczenia wykorzystywane do celów sprzedaży;
 - g) gospodarstwo rolne lub plantację;
 - h) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania lub eksploatacji zasobów naturalnych; i
 - i) plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo czynności nadzorcze z nimi związane ale tylko wtedy, gdy taki plac budowy, prace lub czynności trwają dłużej niż sześć (6) miesięcy.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
 - a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;

- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia działalności reklamowej lub dostarczania informacji;
 - f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym; i
 - g) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do f), pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy,
4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada w tym Państwie zakład, w zakresie każdego rodzaju działalności, jaką osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 3, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.
5. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uznaje się, iż przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem działalności w zakresie reasekuracji Umawiającego się Państwa, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli pobiera składki na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa lub ubezpiecza ryzyko tam położone, za pośrednictwem osoby, innej niż niezależny przedstawiciel w rozumieniu ustępu 6.
6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo przez jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.
7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Umawiającym się Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do stałych i zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można je przypisać temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne i odrębne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej, których odliczanie jest dozwolone zgodnie z prawem krajowym Umawiającego się Państwa, w którym zakład jest położony.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału. Sposób stosowanego podziału musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, to postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

ŻEGLUGA MORSKA i TRANSPORT LOTNICZY

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Postanowienia poprzedniego ustępu stosuje się również do zysków osiągniętych z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną ustanowione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które mogłyby zostać ustanowione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas jakiegokolwiek zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były takie jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo może dokonać odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych dochodów. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw, będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.
2. Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do dywidend, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 5% (pięć procent) kwoty dywidend brutto.
3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule, oznacza dochód z akcji (udziałów) albo z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa podatkowego Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji (udziałów).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet jeśli wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.
2. Jednakże takie odsetki mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do tych odsetek, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5% (pięć procent) kwoty brutto tych odsetek.
3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, jakiegokolwiek odsetki, o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca ten jest osobą uprawnioną do odsetek i jeżeli takie odsetki są wypłacane:
 - a) Rzeczypospolitej Polskiej lub Państwu Kataru;
 - b) z tytułu jakiegokolwiek rodzaju pożyczki udzielonej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję publiczną do celów promocji eksportu;

- c) w związku ze sprzedażą na kredyt wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- d) w związku z jakąkolwiek pożyczką udzieloną przez bank.
4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.
5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której odsetki są wypłacane, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7.
6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym ten zakład jest położony.
7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednią część podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem odpowiednich postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim

Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże, takie należności, mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do tych należności, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 % (pięć procent) kwoty należności licencyjnych brutto.
3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami, kasetami lub dyskami wykorzystywanymi dla audycji radiowych lub telewizyjnych), wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego albo informacji dotyczących doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, z którym faktycznie związane są prawa lub majątek, w związku z którymi wypłacane są należności licencyjne i należności te są ponoszone przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym zakład ten jest położony.
6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych wypłacana w związku z użytkowaniem, prawem lub informacją, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku, nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę, podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego, stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, włączając zyski z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem), mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski, osiągane z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo z majątku ruchomego związanego z eksploatacją tych statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2 i 3, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 15, 17 i 18 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w tym pierwszym wymienionym Państwie jeżeli:
 - a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w danym roku kalendarzowym, i

- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsce zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
 - c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
 4. Pensje, płace, dodatki i świadczenia dodatkowe otrzymywane przez pracownika przedsiębiorstwa transportu lotniczego lub przedsiębiorstwa żeglugi morskiej Umawiającego się Państwa, przebywającego w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 15

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

1. Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie dyrektorów spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.
2. Pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu pełnienia funkcji zarządzającej wysokiego szczebla w spółce mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

Artykuł 16

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułu 14, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułu 7, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
3. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z działalności wykonywanej w drugim Państwie, o której mowa w ustępach 1 i 2 tego artykułu, będzie zwolniony z opodatkowania w tym drugim Państwie, jeżeli wizyta w tym drugim Państwie jest całkowicie lub w znacznej części finansowana z funduszy tego drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego lub odbywa się w ramach umowy kulturalnej lub porozumienia między rządami Umawiających się Państw.

Artykuł 17

EMERYTURY I RENTY

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 18 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia i renty wypłacane z Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.
2. Określenie „renta” oznacza określoną sumę płatną okresowo w ustalonych terminach w okresie życia albo płatną w pewnym określonym lub dającym się wymierzyć czasie jako spełnienie zobowiązania dokonania płatności, w zamian za spełnienie stosownego i pełnego świadczenia pieniężnego lub wyrażonego w wartości pieniężnej.

Artykuł 18

PRACOWNICY PAŃSTWOWI

1. a) Pensje, płace i podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
b) Jednakże, takie pensje, płace i podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym drugim Państwie, a osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie, i:
 - 1) jest obywatelem tego drugiego Państwa; lub

- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jednostki lub organu podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
b) Jednakże, taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i ma w nim miejsce zamieszkania.
3. Postanowienia artykułów 14, 15, 16 i 17 stosuje się do pensji, płac i podobnych wynagrodzeń oraz do emerytur wypłacanych w tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 19

NAUCZYCIELE I NAUKOWCY

1. Osoba fizyczna, która bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa, miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i która, w związku z zaproszeniem rządu pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa lub uniwersytetu, szkoły wyższej, szkoły, muzeum lub innej podobnej instytucji oświatowej, naukowej lub badawczej tego pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa lub w związku z oficjalnym programem wymiany kulturalnej, przebywa w tym Umawiającym się Państwie, przez okres nieprzekraczający trzech następujących po sobie lat, wyłącznie w celu nauczania, prowadzenia wykładów lub prowadzenia badań w takiej instytucji, jest zwolniona z opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w związku z taką działalnością.
2. Postanowień ustępu 1 tego artykułu nie stosuje się do dochodów uzyskiwanych z tytułu prac badawczych, jeśli prace te nie są podejmowane w interesie publicznym lecz głównie w celu osobistych korzyści określonej osoby lub osób.

Artykuł 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub osobę uczącą się zawodu lub praktykanta, który bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa

w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, jeśli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Umawiającego się Państwa.

2. W odniesieniu do zasiłków, stypendiów lub wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia, nie objętych postanowieniami ustępu 1, student, osoba ucząca się zawodu lub praktykant, o którym mowa w ustępie 1, będzie dodatkowo uprawniony w okresie trwania nauki lub praktyki, do takich samych zwolnień, ulg i obniżek w zakresie opodatkowania, jakie przysługują osobom mającym miejsce zamieszkania w Państwie, w którym przebywa.

Artykuł 21

INNE DOCHODY

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągane, a nie objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów osiąganych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba osiągająca takie dochody prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy prawo, z tytułu którego dochód jest wypłacany, jest faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.
3. Niezależnie od postanowień ustępów 1 i 2, dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nie objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy i osiągane w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być także opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 22

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

W obydwu Umawiających się Państwach podwójnego opodatkowania będzie się unikać w następujący sposób:

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Umawiające się Państwo zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu

w drugim Umawiającym się Państwie; jednakże takie odliczenie w żadnym razie nie może przekroczyć tej części podatku dochodowego obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód jaki może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy dochód osiągnęty przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest w tym Państwie zwolniony od podatku, to jednak Państwo to może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód.

Artykuł 23

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.
2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.
3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.
4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 i artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach,

jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

Artykuł 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba uzna, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeśli jego sprawa objęta jest postanowieniami artykułu 23 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w terminie dwóch lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może samodzielnie doprowadzić do zadowalającego rozwiązania, podejmie starania w celu rozstrzygnięcia sprawy w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z Umową.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w Umowie.
4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Właściwe organy, w drodze konsultacji, przygotowują właściwe procedury dwustronne, warunki, metody i techniki w zakresie stosowania procedury wzajemnego porozumiewania przewidzianej w niniejszym artykule.

Artykuł 25

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Umowy oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się

Państw w odniesieniu do podatków objętych Umową, w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa. Jednakże, jeśli informacje są objęte tajemnicą w Państwie przekazującym informacje, to będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub władzom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Umową. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w decyzjach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące jedno z Umawiających się Państw do:
 - a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
 - b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
 - c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Artykuł 26

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 27

WEJŚCIE W ŻYCIE

Niniejsza Umowa wejdzie w życie z datą późniejszej z not wymienionych przez Umawiające się Państwa w drodze dyplomatycznej, informujących o spełnieniu procedur koniecznych dla wejścia w życie Umowy w Rzeczypospolitej Polskiej i w Państwie Kataru. W takim przypadku, Umowa będzie miała zastosowanie,

w odniesieniu do dochodów uzyskiwanych w ciągu lat podatkowych rozpoczynających się pierwszego stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nastąpiła wymiana not.

Artykuł 28

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę, przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notyfikację o wypowiedzeniu w dniu 30 czerwca lub przed tym dniem w roku kalendarzowym po upływie pięciu lat od dnia jej wejścia w życie. W takim przypadku Umowa przestanie mieć zastosowanie do dochodów uzyskanych w ciągu lat podatkowych rozpoczynających się pierwszego stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka notyfikacja o wypowiedzeniu została przekazana.

Na dowód czego, upoważnieni przedstawiciele Umawiających się Państw, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Doha dnia 18 listopada roku 2008 w dwóch egzemplarzach, w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności, rozstrzygający jest tekst angielski.

W IMIENIU RZĄDU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

ALEKSANDER GRAD

W IMIENIU RZĄDU
PAŃSTWA KATARU

MINISTER GOSPODARKI
FINANSÓW

YUSEF HUSSAIN KAMAL

AGREEMENT

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
POLAND AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF
QATAR FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Poland and the Government of the State
of Qatar,

Desiring to conclude an Agreement for the Avoidance of Double Taxation
and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on income,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1
PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2
TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political sub-divisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income, all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of the Republic of Poland:
 - the personal income tax, and
 - the corporate income tax,
(hereinafter referred to as "Polish tax"); and
 - (b) in the case of the State of Qatar:
 - the income tax
(hereinafter referred to as "Qatar tax").
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of the, existing taxes. The Competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective tax laws.

ARTICLE 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purpose of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Poland" means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of the Republic of Poland and in accordance with international law Poland exercises its sovereign rights over the sea-bed, its subsoil and their natural resources;
 - (b) the term "Qatar" means the State of Qatar, its lands, internal waters, territorial sea including its bed and subsoil, the air space over them, the exclusive economic zone and the continental shelf, over which the State of Qatar exercises sovereign rights and jurisdiction in accordance with the provisions of international law and Qatar's national laws and regulations;
 - (c) the term "a Contracting State" and "the other Contracting State" means the Republic of Poland or the State of Qatar, as the context requires;
 - (d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (e) the term "competent authority" means;
 - 1) in the case of the Republic of Poland, the Minister of Finance or his authorised representative, and
 - 2) in the case of the State of Qatar, the Minister of Economy and Finance, or his authorised representative
 - (f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business ;
 - (g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise

carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term “national” means:

1) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

2) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(j) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as an entity for tax purposes; and also includes a Contracting State and any political subdivision or local authority thereof;

(k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. When implementing the provisions of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

ARTICLE 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does

not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources situated in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which his personal and economic relations are closer (Centre of Vital Interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if the residence status of an individual cannot be determined in accordance with the provisions of sub-paragraphs (a), (b) and (c) above, then the competent authorities of the two Contracting States shall settle this question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch ;
 - (c) an office ;
 - (d) a factory ;
 - (e) a workshop;
 - (f) a premises used as sales outlet;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources; and
 - (i) a building site, a construction, assembly or installation project or any supervisory activity in connection with such site or project, but only where such site, project or activity continues for a period of more than (6) six months.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purposes of advertising or for the supply of information;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and
 - (g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercise, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which , if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
5. Notwithstanding the proceeding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State except in regard to reinsurance, of a Contracting State, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums on the territory of that other Contracting State or insures risks situated therein through a person, other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6
INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufructs of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deduction expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, which are allowed under the provisions of the domestic law of the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income, which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. The provisions of preceding paragraph shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State-and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State in which the company paying the dividend is a resident and according to the laws of that State; but if the recipient is the beneficial owner of the dividend, the tax so charged shall not exceed 5% (five percent) of the gross amount paid of the dividend.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, participating in profits, not being debt-claims, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is

effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 5% (five percent) of the gross amount paid of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and such interest is paid:
 - a) to the Republic of Poland or the State of Qatar;
 - b) on a loan of whatever kind granted, insured or guaranteed by a public institution for purposes of promoting exports;
 - c) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment;

d) on any loan of whatever kind granted by a bank.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 12
ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such royalties may be also taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties then the tax so charged shall not exceed 5% (five percent) of the gross amount of such royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means any consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films, tapes or discs for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment with which the right, property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been

agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management is situated.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived from an employment exercised on board a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Salaries, wages, allowances and perquisites received by an employee of an airline or shipping enterprise of a Contracting State and stationed in the other Contracting State shall be taxable in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 15 DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial

position of a company which is a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

ARTICLE 16 ARTISTS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by entertainers or sportspersons in their capacities as such accrues not to the entertainers or sportspersons themselves but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainers or sportspersons are exercised.
3. Income derived by a resident of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State as envisaged in paragraph 1 and 2 of this Article, shall be exempted from tax in that other State if the visit to that other State is supported wholly or substantially by funds of either Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or takes place under a cultural agreement or arrangement between the Governments of the Contracting States.

ARTICLE 17 PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

ARTICLE 18
GOVERNMENT SERVICE

1. (a) salaries, wages and similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State;

(b) however, such salaries, wages and similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:

1) is a national of that other State; or

2) did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State;

(b) however, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and similar remuneration, and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19
TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who, at the invitation of the Government of the first-mentioned Contracting State or of a University, college, school, museum or other similar educational, scientific or research institution in that first mentioned Contracting State or under an official programme of cultural exchange, is present in that Contracting State for a period not exceeding three consecutive years solely for the purpose of teaching, giving lectures or carrying out research at such institution shall be exempted from tax in that Contracting State on his remuneration for such activity.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

ARTICLE 20
STUDENTS AND TRAINEES

1. Payments which a student or business or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State.
2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment not covered by paragraph 1, a student, business apprentice or trainee described in paragraph 1 shall, in addition, be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of the State which he is visiting.

ARTICLE 21
OTHER INCOME

1. Items or income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt within the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable in that State.
2. The provision of paragraph 1 shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State, if the recipient of such income carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 22
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

In both Contracting States double taxation shall be eliminated as follows:

1. where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the other Contracting State, then the first Contracting State shall allow as a deduction from tax on the income of the resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State; such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in the other Contracting State;
2. where in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

ARTICLE 23
NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first mentioned State are or may be subjected.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalty and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first- mentioned State.

ARTICLE 24
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23 to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, shall develop appropriate bilateral procedures, conditions, methods, and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

ARTICLE 25
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this

Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State. However, if the information is originally regarded as secret in the transmitting State it shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

ARTICLE 26 MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreement.

ARTICLE 27
ENTRY INTO FORCE

This Agreement shall enter into force on the last date on which the Contracting States exchange notes through the diplomatic channel notifying each other that the last of such things has been done as is necessary to give the Agreement the force of law in the Republic of Poland and in the State of Qatar, as the case may be. In that event the Agreement shall have effect, in respect of income derived during the taxable years beginning on or after the first January of the calendar year following that in which the exchange of notes took place.

ARTICLE 28
TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving written notice of termination on or before 30 June in any calendar year beginning after the expiration of 5 years from the date of its entry into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect in respect of income derived during the taxable years beginning on or after first January of the calendar year, following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Doha the 18 November day of 2008, in Polish, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF POLAND

MINISTER OF TREASURY

ALEKSANDER GRAD

FOR THE GOVERNMENT OF THE
~~STATE OF QATAR~~

MINISTER OF ECONOMY AND
FINANCE

YOUSEF HUSSAIN KAMAL

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/MLG/2009/DP/ak

Warszawa, dnia 5 maja 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu wniosku o ratyfikację Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Doha dnia 18 listopada 2008, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem wniosku o ratyfikację Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Doha dnia 18 listopada 2008 (nr pisma RM-10-63-09), pragnę wyrazić następującą opinię.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Szypina

Do uprzejmej wiadomości
Pan Maciej Grabowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

GABINET
SEKRETARIA RADY MINISTRÓW

.....dn. 2009-05-06